

PARÓCZAI GERGELY:

DÚDOLO

Szelekmarta
vén, kopott kabátban,
-ó, mert többre
eddig nem tellett.
Zord fagy fogát
dideregve fáztam,
átvészelve
jó néhány telet.
Szelekmarta
vén, kopott kabátban
— Hadd dúdolom
el mindenkinek —
Melengettem
Álmodozva, lázban
emberségért
égő szívemet.

TÓTH ELEMÉR:

HALÁSZ

A hullám
nem csipke,
üti-veri
a csónakom falát.

Ha hegyek
volnának
lágý kenyérből,
nem félném a halált.

Én is egy
hatalommá
lényegülnék,
egyen, aki éhes.

De nincsen
kenyérből
hegy, kövekből
nőnek a pinéták.

Szállok a
nyílt vízre
fogni végre
egy jókora halat.